

disease, og at de midler, der blev brugt ved den lejlighed, gik fra fødevareregionerne, hvad der selvsagt svækker kontrollen. Af den grund finder vi, at kontrollen i den pågældende periode har været for ringe, og det bekymrer os, både i forhold til smileyordningen og i øvrigt i forhold til fødevarer sikkerheden.

Kl. 13.30

(Kort bemærkning).

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Til hr. Ole Vagn Christensen: Jeg kunne ikke drømme om at fratage kommunerne deres ansvar for det kommunale selvstyre, og derfor vil jeg ikke på noget tidspunkt blande mig i, hvordan skolerne er vedligeholdt.

Det, jeg peger på, er, at vi nu med rejseholdet giver en mulighed for at rådgive og vejlede skolerne i, hvordan man kan skrue en bespisningsordning sammen. Det behøver jo ikke være en bespisningsordning, der som udgangspunkt bliver lavet i det skolekøkken, som jeg forstår hr. Ole Vagn Christensen mener er dårligt vedligeholdt. Der er masser af andre muligheder for skolebespisningsordninger, det kunne f.eks. være i regi af det lokale plejehjem. Det ved jeg man har brugt mange steder, fordi de lokale plejehjemsskøkkener er fantastisk veludrustede, så man bruger nogle faciliteter der til også at kunne klare andre problemer i kommunerne. Så opfindsomheden, engagementet er kæmpe stort rundtomkring i landets kommuner, og det vil jeg da gerne kvittere for også ved denne her lejlighed.

Til hr. Martin Lidegaard: Vi samler jo løbende op, hvordan egenkontrollen virker i de enkelte virksomheder. De helt små virksomheder, og det har vi jo haft diskussion om før, er selvfølgelig dem, der kommer sidst med. Men det er da stadig væk min opfattelse, at det vil være muligt at samle den viden, der findes om egenkontrol i små virksomheder, sådan at vi også kan viderebringe den viden. Jeg vil da godt kvittere positivt for hr. Martin Lidegaards bemærkninger om egenkontrol, og så får vi lejlighed til at drøfte det efterfølgende, hvis det skal være. Nu ved jeg, at hr. Martin Lidegaard ikke kan komme igen, så jeg vil gerne være imødekommende på det her område.

Til hr. Keld Albrechtsen: Jeg har jo givet udtryk for, at vi har haft et moratorium, som efter min opfattelse med vedtagelse af mærkningsreglerne ikke mere er i kraft. Vi har ikke haft en diskussion om det i rådet for landbrugs- og fi-

skeriministre, så jeg ved ikke, hvordan holdningen er blandt de øvrige moratorielande. Det får vi så lejlighed til at vurdere, når vi får den første ansøgning i rådet, formodentlig engang i det nye år.

Til fru Ritt Bjerregaard: Det er jo en debat, som vi har haft mange gange, og jeg kunne slet ikke forestille mig, at fru Ritt Bjerregaard skulle have skiftet mening på det her område.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Vagn Christensen for sin tredje og sidste korte bemærkning til ministeren.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg forstod på ministerens svar til mig, at det, der sådan set er forskellen, er, at det er ved at gå op for ministeren, at vi andre mener, at der skal handling til, der skal investeringer til, at der skal sættes nogle reelle forsøg i gang, og at det kan et rejsehold ikke løse.

Skal vi så ikke sige til hinanden, at det der med at vi vil lave offentlige bespisningsordninger for alle, og at det er sådan noget med, at staten vil trække ned, og staten vil kontrollere, er ikke diskussionen. Diskussionen er, hvorvidt der skal være handling bag det, der skal foregå. Så kan man tale om, at den måde, som ministeren vil handle på, altså er et rejsehold, hvor vi andre sådan set mener, at der skal sættes nogle konkrete forsøg i gang.

(Kort bemærkning).

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

De forsøg, som hr. Ole Vagn Christensen efterlyser, foregår masser af steder rundtomkring i landet i øjeblikket. Nu har jo så også haft lejlighed til at være rundt på skoler forskellige steder, og det bobler med initiativer og forsøgsordninger masser af steder rundtomkring i landet.

Det er så rejseholdets fornemmeste opgave, når der kommer en henvendelse fra en skole, at delagtiggøre den her skole i, hvad der foregår andre steder, der har en lignende struktur, der har nogle ønsker, der ligner dem, som denne her skole nu måtte have, og fortælle, hvordan problemerne kan løses, hvordan man får den bedst mulige bespisningsordning til den mest fornuftige pris.

Så jeg må sige til hr. Ole Vagn Christensen, at rejseholdet er efterspurgt, og at forsøgsordningerne allerede er i fuld gang.